

Vinterpuls 10 02 04

Äntligen UTE!

Jag pulsar i det vita, allt är vitt.

Det är då – på sjön på vintern - jag ser de där svarta trådarna som glider hit och dit.

De blir fler för vart år.

Bilen är nästan översnöad. Jag tar snöskoveln på bilen också.

Puh, varför har jag så mycket kläder, det är ju inte -23 längre.

Måste bort till dammhuset – fast jag glömt brödet - och se om änderna är kvar.

Jodå, där ligger åtminstone ett par och flyter, smyger därifrån igen.

Jag knäpper upp jackan, tar av ett par vantar och fäller ner huvan.

Det kommer att bli varmt att få över två 10litersdunkar med vatten.

Redan efter en liten bit måste jag stanna och pusta. Pulkan gräver ner sig, stigen som blev efter mig på ditvägen är inte bred nog. Jag byter hand, tar snöskoveln i andra och drar vidare.

Men jag måste snart vila igen.

DÅ i det vita, när endast dunket av mitt eget hjärta hörs inser jag;

Dikshan är som dessa prickar till flingor. De är så små så det syns knappt att det snöar. Men de är så otroligt många så ändå....blir det massor, ja flera decimeter snö. Allt blir vitt och ”upplyst”☺

Tacksam går jag den sista biten fram till stugan. Naturen är underbar!

